

Arrest

nr. 169 079 van 3 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en deel uit te maken van de Ajuran-clan (< Hawiye). U bent geboren in Bulo Burte maar omwille van clanproblemen verhuisde u drie jaar nadien naar Jalalaqsi waar u tot 2007-2008 woonde. Daarna keerde u terug naar Bulo Burte waar u een stuk grond kreeg van een kennis van uw vader.

Uw zus werd vier jaar geleden vermoord door haar toenmalige man van de Hawadle-clan. Hij mishandelde haar vaak en u werd gepest omdat u uw zus niet kon beschermen. U verklaart deze problemen gehad te hebben omdat u van een minderheidsclan bent.

Verder had u problemen met Al-Shabaab die u vroegen zich bij hen aan te sluiten. U betaalde echter een belasting waardoor u rekrutering ontliet. U had verder geen problemen met Al-Shabaab.

U bent gevlucht omwille van problemen die u had met de Hawadle-clan. Zij vielen u en uw familie aan omdat er bij jullie twee lijken van Hawadle-leden werden gevonden. Op de dag van de aanval, 15 maart 2015, werd uw vader gedood. Omdat u niets meer had en verdere vervolging door de Hawadle vreesde, besloot u Bulo Burte en Somalië te verlaten. Via Beledweyne kwam u in Ethiopië terecht waar u ongeveer twee maanden verbleef. U nam het vliegtuig naar een onbekende plaats en kwam op 18 mei 2015 in België terecht waar u op 20 mei 2015 asiel vroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kunt niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad en district Bulo Burte in de provincie Hiraan en daar de laatste 8 à 10 jaar voor uw vertrek te hebben gewoond.

Vooreerst is uw geografische kennis van de regio waar u woonachtig zou zijn geweest op bepaalde vlakken foutief. Hoewel u enkele namen van dorpen in de regio kan opsommen kan het geheel van uw verklaringen niet overtuigen. Vooreerst is het merkwaardig dat u stelt dat Beledweyne ten westen van Bulo Burte ligt (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 6) terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat Beledweyne ten noorden van Bulo Burte ligt. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u zelf spontaan de windrichtingen gebruikt om steden, dorpen en plaatsen te situeren (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 6). Daarnaast is het ook merkwaardig dat u niet blijkt te weten dat er vanuit Bulo Burte twee wegen naar Beledweyne leiden (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 6).

Verder is uw kennis van de dorpen in de richting van Jalalaqsi, waar u bijna twintig jaar woonachtig was, ook beperkt. Van Aborey en Yasooman stelt u dat deze ten oosten van Bulo Burte liggen terwijl uit informatie blijkt dat deze dorpen ten noorden van de stad liggen (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 7). U stelt, toen u gevraagd werd naar dorpen op weg naar Aborey, dat het district te groot is en dat er veel kleine dorpen zijn en dat u onmogelijk kan weten welke dorpen op weg naar Aborey liggen (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 7). Van Ferfer, een grensdorp in Ethiopië, stelt u dan weer dat dit ten oosten van Bulo Burte ligt (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 6). Uit informatie blijkt echter dat dit dorp ten noorden van Bulo Burte gesitueerd is. Toen u gevraagd werd om Ceymog te situeren verklaart u dat dit dorp ten oosten van uw stad ligt (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 17-18) terwijl uit informatie blijkt dat Ceymog ten noorden van Bulo Burte gelegen is. U bent bovendien niet op de hoogte van de verschillende dorpen die op de weg naar Ceymog liggen (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 18).

Vervolgens stelt u dat de wijken van Bulo Burte voornamelijk aan de oostzijde van de rivier liggen (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 10). Deze stelling gaat in tegen informatie van het CGVS waaruit blijkt dat de wijken van Bulo Burte zich voornamelijk aan de westzijde van de rivier bevinden.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u van Ceel Buur verklaart dat het een dorp op weg naar Mogadishu is (CGVS, p. 19). Uit informatie blijkt dat Ceel Buur een naburig district en stad is in de provincie Galgadud, gesitueerd ten noordwesten van uw stad, verder weg van Mogadishu.

Daarnaast is het niet aannemelijk dat u als inwoner van de stad Bulo Burte niet goed blijkt te weten wie de politieke macht in uw stad had en wie de machthebbers waren in de laatste jaren voor uw vertrek in uw provincie en district. Zo legt u incoherente verklaringen af over het moment waarop Al-Shabaab verdreven werd uit uw stad. U verklaart eerst dat Al-Shabaab in mei 2014 verdreven werd (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 8). Daarna echter verklaart u dat Al-Shabaab van de macht verdreven werd door de regering in november 2014 (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 17). Deze verklaringen zijn niet alleen tegengesteld, ze komen evenmin overeen met informatie van het CGVS. Daaruit blijkt namelijk dat Al-Shabaab Bulo Burte in maart 2014 verliet en de stad veroverd werd door regeringstroepen aangevuld met troepen van de AMISOM. Verder blijkt u geen enkele naam van bestuurders in u regio van herkomst te kennen. Zo blijkt u niet te weten niet wie de gouverneur was van de provincie Hiraan. U kunt zich evenmin herinneren wie de burgemeester of de districtscommissaris was in Bulo Burte (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 23). U stelt wel Abdiaziz Abdallah Derow te kennen die aan de macht zou zijn geweest van 2008 tot 2013 maar gevraagd naar verduidelijking kunt u geen uitsluit op welk niveau – stad, district of provincie – hij de macht zou gehad hebben. U weet evenmin wie na hem aan de macht was (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 25). Er dient bovendien te worden toegevoegd dat uit informatie blijkt dat Abdiaziz Ali Durow en niet Abdiaziz Abdallah Derow in 2014-2015 districtscommissaris van Bulo Burte was. Voorts kunt u geen informatie geven over Ahmed Ali Wehliye (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 17). Uit informatie blijkt nochtans dat hij in 2014 als districtscommissaris van Bulo Burte werkzaam was. Toen u de naam Abdifatah Hassan Afrah werd voorgelegd, verklaarde u hem te kennen als gouverneur van Hiraan (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 18). Om verduidelijking gevraagd verklaarde u dat de man in 2011 vermoord werd in Hotel Medina in Beledweyne (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 19). Uit informatie blijkt echter dat Abdifatah Hassan Afrah de gouverneur van Hiraan is sinds 2012 en hij deze functie bekleedde tot op het ogenblik waarop u uw stad verliet. Dat u verklaart dat hij zou vermoord zijn komt dus niet overeen met informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. U kon zich evenmin herinneren wie na de voornoemde aanslag als gouverneur werd aangesteld (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 19).

Vervolgens blijkt ook uw kennis aangaande gebeurtenissen in Bulo Burte dermate beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u daar woonachtig was. U blijkt in dit verband niet op de hoogte te zijn van het feit dat Bulo Burte sinds het moment dat Al-Shabaab van de macht werd verdreven in maart 2014 tot september 2015 werd afgesloten van de buitenwereld. U verklaart dat goederen een aantal maanden werden geblokkeerd maar dat op het moment van uw vertrek de handel met andere provincies en steden terug vrij was (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 8 en p. 20). Uit informatie blijkt echter dat de stad op het moment van uw vertrek in maart 2015, al meer dan een jaar afgesloten was van de buitenwereld. Er werd honger geleden en vele mensen ontvluchtten de stad. Het cordon rondom Bulo Burte werd een aantal keer kort doorbroken toen vliegtuigen – eind mei 2014 – en vrachtwagens – begin juli 2014 en januari 2015 – de stad van voedsel voorzagen. Meestal bleef Bulo Burte echter afgesloten. Voorts werd u gevraagd of er ooit bezoekers van de regering in uw stad waren. U verklaart dat de minister van Binnenlandse zaken op bezoek was in 2012 in uw stad. Gevraagd of er nadien nog andere ministers op bezoek waren kunt u zich in eerste instantie niets herinneren. Om verduidelijking gevraagd verklaart u dat in november 2014 de minister van Defensie op bezoek was en dat u zijn naam niet weet. Daarnaast zouden geen andere ministers op bezoek zijn geweest (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 21-22). Nochtans blijkt uit informatie dat in april 2014 de toenmalige eerste minister op bezoek kwam in Bulo Burte. Verder is ook uw kennis van de veiligheidsincidenten uitermate beperkt en op bepaalde vlakken foutief. Zo verklaart u op de hoogte te zijn van één aanslag in Bulo Burte waarbij Al-Shabaab regeringstroepen aanviel namelijk een aanslag op het Hotel Amalow. Andere aanslagen zouden zich niet hebben voorgedaan. Volgens uw verklaringen voor het CGVS vond deze aanslag plaats in 2012 en vielen er dertig dodelijke slachtoffers (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 21-22). Een dergelijk gebeurtenis kan echter niet worden teruggevonden in de bronnen van het CGVS wat gezien de omvang ervan uitermate vreemd is. Nazicht van deze bronnen met betrekking tot incidenten in en om hotel Amalow leverde daarentegen wel informatie op met betrekking tot twee incidenten. Zo blijkt dit hotel op 18 maart 2014 te zijn aangevallen. Bij deze aanval lieten 14 slachtoffers het leven. Enkele maanden nadien, op 26 juni 2014, vielen opnieuw minstens twee doden bij een nieuw incident. Verder blijkt uit informatie dat Al-Shabaab ook verschillende aanvallen pleegde op compounds van AMISOM in de periode dat u verklaart woonachtig te zijn geweest in de stad Bulo Burte. Van deze gebeurtenissen blijkt u geen weet te hebben.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat u geen enkele subclan kent van de in uw regio aanwezige clans namelijk Hawadle en Baddi Adde (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 10). U verklaart dat u zich niet met stammen bezighield en dat mensen niet meteen hun stammenlijn gaan vertellen. Deze verklaringen

kunnen niet overtuigen. Van iemand die de laatste 8 à 10 jaar voor zijn vertrek in Bulu Burte woonde mag op zijn minst verwacht worden dat u toch op zijn minst één subclan zou kennen van de dominerende clans in de stad.

Na de vaststelling dat u weinig informatie kan geven over de omgeving van de stad, de blokkade ervan, het bezoek van de eerste minister, verschillende veiligheidsincidenten of andere gebeurtenissen moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen woonachtig te zijn geweest in Bulu Burte tot uw vertrek naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Bulu Burto gelegen in de provincie Hiraa en daadwerkelijk afkomstig zou zijn uit Zuid- of Centraal-Somalië. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 2). Op het einde van het gehoor werd u geconfronteerd met het feit dat er geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat u van Zuid- of Centraal-Somalië afkomstig bent (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 26). U verklaarde dat u nog dingen kon zeggen over stammen of clans. Verder werd benadrukt dat het niet problematisch hoeft te zijn dat u ergens elders woonde voor uw vertrek naar België maar dat u dit wel diende te melden aan het CGVS zodat in de beslissing rekening kan gehouden worden met al uw verklaringen. U werd als voorbeeld gegeven dat u niets wist over de aanslagen op het Amalow-hotel in 2014. U had hier geen verklaring voor. Er werd u ten slotte gevraagd of u ergens elders leefde voor uw komst naar België waarop u stelde enkel twee maanden in Ethiopië verbleven te hebben (CGVS, dd. 7 oktober 2015, p. 26).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 februari 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat hij "weldegelijk dorpen kon opnoemen in de buurt", maar dat de commissaris-generaal "beslist om zich te focussen op enkele zaken die verzoekende partij – op het ogenblik van het asielgehoor – niet correct kon aangeven". Hij wijst op zijn "zeer gedetailleerde antwoorden" die aantonen dat hij afkomstig is van Bulu Burte.

Verzoeker erkent dat hij zich vergiste in de windrichtingen, maar vindt dit "niet zo verwonderlijk tijdens een stresserende asielgehoor". Hij wijst erop dat hij op een correcte manier de dorpen die tussen Bulu

Burte en Beledweyn gelegen zijn, benoemt. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal dit negeert en *“focust op de enkele fouten die verzoekende partij maakte tijdens het gehoor”*.

Hij stelt dat hij wél op de hoogte was van de blokkade rond Bulo Burte en dat hij verklaarde *“dat zij bijzonder moeilijk was om in en uit Bulo Burte te reizen en dat zij vaak binnen bleef. Haar vader kon, na het betalen van omkoopgeld tweemaal per jaar naar Jalalaqsi. De rest van het jaar bleven zij allemaal in de stad.”*. Hij hekelt dat de commissaris-generaal zich enkel op de vragen focust waarop verzoeker niet kon antwoorden en de volledige (juiste) kennis van verzoeker uit het oog verliest.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn clanlijn kent, dat hij *“een erg gedetailleerde omschrijving en schets van haar omgeving”* kon geven en dat hij zonder moeite *“de prijzen van bijvoorbeeld vee, de droogteperiodes”* kon vertellen.

Hij besluit dat hij *“weldegelijk een uitgebreide kennis heeft van haar leefomgeving en Somalië in het algemeen. In plaats van het asielrelaas van verzoekende partij in zijn geheel te bekijken, heeft verwerende partij geopteerd om enkel te focussen op de vragen waar verzoekende partij niet volledig het antwoord op kon geven om haar de internationale bescherming te weigeren.”*.

Verzoeker gaat in op zijn vluchtrelaas en stelt dat er *“geen enkele contradictie of inconsistentie”* te bespeuren valt. Hij voert aan dat de commissaris-generaal geen motivering geeft omtrent zijn asielrelaas.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en men als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 5 januari 1985 geboren te zijn in Bulo Burte, van 1988 tot 2007-2008 in Jalalaqsi te hebben gewoond en daarna terug naar Bulo Burte te zijn gegaan, waar hij woonde tot zijn vlucht in maart 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij zijn hele leven in de provincie Hiraan heeft doorgebracht en dat hij de laatste 8-10 jaar voor zijn vertrek in Bulo Burte heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en klankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo gaf verzoeker, ten opzichte van Bulo Burte, een foutieve situering van Beledweyne (gehoor, p. 6), Aborey (gehoor, p. 7), Yasooman (gehoor, p. 7), Ferfer (gehoor, p. 6) en Ceymog (gehoor, p. 17-18). Hij bleek verder niet te weten dat er vanuit Bulo Burte twee wegen naar Beledweyne leiden (gehoor, p. 6), noch welke dorpen op de weg naar Ceymog liggen (gehoor, p. 18). Hij kon niet correct aangeven waar de wijken van Bulo Burte liggen ten opzichte van de rivier (gehoor, p. 10) en verklaarde verkeerdelijk dat Ceel Buur een dorp op weg naar Mogadishu is (gehoor, p. 19). Van een volwassen man die 30 jaar in dezelfde provincie woonde, kan wel degelijk een betere kennis van de onmiddellijke geografische omgeving van Bulo Burte verwacht worden, indien hij daar werkelijk recentelijk zou hebben verbleven.

2.6. Voorts bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over de politieke machtshebbers in zijn provincie en district in de laatste jaren voor zijn vertrek. Zo meende verzoeker foutief dat Al-Shabaab in mei 2014 verdreven werd (gehoor, p. 8) en later dat Al-Shabaab in november 2014 van de macht verdreven werd door de regering (gehoor, p. 17), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Al-Shabaab Bulo Burte in maart 2014 verliet en de stad veroverd werd door regeringstroepen aangevuld met troepen van de AMISOM. Verzoeker kon verder niet aangeven wie de gouverneur was van de provincie Hiraan, noch wie de burgemeester of de districtscommissaris was in Bulo Burte (gehoor, p. 23), noch wie Ahmed Ali Wehlye is (gehoor, p. 17), die districtscommissaris van Bulo Burte was in 2014. Verzoeker verklaarde Abdiaziz Abdallah Derow te kennen, die volgens hem aan de macht zou zijn geweest van 2008 tot 2013, maar hij bleek niet te weten op welk niveau (stad, district of provincie), noch wie na hem aan de macht was (gehoor, p. 25). Hoe dan ook blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat Abdiaziz Ali Durow en niet Abdiaziz Abdallah Derow in 2014-2015 districtscommissaris van Bulo Burte was. Tevens verklaarde verzoeker dat Abdifatah Hassan Afrah gouverneur van Hiraan was (gehoor, p. 18) en dat de man in 2011 vermoord werd in Hotel Medina in Beledweyne (gehoor p. 19), hoewel uit voornoemde informatie blijkt dat Abdifatah Hassan Afrah de gouverneur van Hiraan is sinds 2012 en hij deze functie bekleedde tot op het ogenblik waarop verzoeker de stad verliet. Van verzoeker, die op 30-jarige leeftijd zijn land verliet, kan nochtans verwacht worden dat hij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke milities/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is.

Ook over belangrijke (maatschappelijke) gebeurtenissen en veiligheidsincidenten tijdens zijn (recent) verblijf in Bulo Burte bleek verzoeker onwetend, wat zijn beweerde (recente) herkomst des te meer ondergraaft. Hij verklaarde dat goederen een aantal maanden werden geblokkeerd (*"2009 is er ongeveer 2 maanden niet binnengekomen in BB. 2013 twee maanden, 2014 3 maanden"*; gehoor, p. 20), maar wist blijkbaar niet dat de stad op het moment van zijn vertrek in maart 2015 al meer dan een jaar afgesloten was van de buitenwereld. Dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde *"dat zij bijzonder moeilijk was om in en uit Bulo Burte te reizen en dat zij vaak binnen bleef. Haar vader kon, na het*

betalen van omkoopgeld tweemaal per jaar naar Jalalaqsi. De rest van het jaar bleven zij allemaal in de stad.”, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker, gevraagd naar een blokkade rond Bulu Burte, in strijd met voornoemde informatie, beweerde dat in 2014, na de 3 maanden blokkade, er geen dergelijke problemen meer waren (*“Erna is er niets meer gebeurd. Erna zijn alle provincies, Shabelle Dhexe, Mudug en Hiraan zijn opengegaan, alle goederen hadden vrij verkeer rond. En van het moment dat er vrij verkeer aan de gang is, staat iedereen economisch beter. Onze schapen en dingen gingen vrij rond. Het vrij verkeer is er, je kan. rondgaan met schapen en vee maar er worden ook een deel afgepakt.”*; *“Ja, het is rustig geworden en ik heb ook het land verlaten rond 2015, de derde maand.”*; gehoor, p. 20). Verzoeker bleek evenmin te weten dat in april 2014 de toenmalige eerste minister op bezoek kwam in Bulu Burte. Hij gaf voorts aan dat er een aanslag op het Hotel Amalow plaatsvond in 2012 (gehoor, p. 21-22), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat een dergelijke gebeurtenis niet kan worden teruggevonden, maar dat er wel incidenten in en om hotel Amalow plaatsvonden op 18 maart 2014 en op 26 juni 2014, waarvan verzoeker dan weer geen weet had. Gevraagd naar andere veiligheidsincidenten maakte verzoeker ook geen melding van de verschillende aanvallen van Al-Shabaab op compounds van AMISOM, die nochtans plaatsvonden toen verzoeker verklaarde woonachtig te zijn geweest in de stad Bulu Burte.

2.7. Ten slotte kon verzoeker geen enkele subclan van de in zijn regio aanwezige clans, namelijk Hawadle en Baddi Adde (gehoor, p. 10), noemen. Van iemand die de laatste 8 à 10 jaar voor zijn vertrek in Bulu Burte woonde en beweerde problemen te hebben gekend met de clan Hawadle mag op zijn minst verwacht worden dat hij zijn sociale omgeving kan beschrijven wat ook subclans inhouden van de dominerende clans in de stad.

2.8. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij *“weldegelijk dorpen kon opnoemen in de buurt”*, dat hij op een correcte manier de dorpen die tussen Bulu Burte en Beledweyn gelegen zijn, benoemt, dat hij zijn clanlijn kent, dat hij *“een erg gedetailleerde omschrijving en schets van haar omgeving”* kon geven en dat hij zonder moeite *“de prijzen van bijvoorbeeld vee, de droogteperiodes”*, merkt de Raad op dat het niet ernstig is dat verzoeker onbekend is met bepaalde elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de blokkade en de machtshebbers in zijn dorp - terwijl hij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden. Dit ondergraaft verder verzoekers beweerde recente herkomst en verblijf gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.9. De Raad wijst er op dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een zo volledig en coherent mogelijk verhaal te vertellen. De stelling in het verzoekschrift dat het *“een stresserende asielgehoor”* was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). De Raad benadrukt dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor verzoekers vaagheid omtrent de door hem zelf aangebrachte en beweerde recente herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij bepaalde vragen op incoherente wijze beantwoorde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker bepaalde andere (ingestudeerde) kennis kon weergeven. Hieruit kan geen *“stress”* maar wel een duidelijke alertheid blijken.

2.10. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoeker recent niet in Bulu Burte, provincie Hiraan, Somalië, heeft verbleven. De overige argumenten van verzoeker inzake zijn problemen met Al Shabaab en de clan Hawadle in Bulu Burte hebben dan ook geen grond. Bovendien blijkt verzoeker geheel onwetend over de subclans van de Hawadle (gehoor, p. 10), waardoor de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met deze clan verder ondermijnd wordt.

2.11. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren van zijn gebrek aan kennis en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden recente herkomst en verblijfplaatsen en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zijn recente herkomst uit en verblijf in Zuid- en Centraal-Somalië niet aannemelijk maakt. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.14. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde recente herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië niet aantoon, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Zuid- en Centraal-Somalië.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK